UUTISET

Lemmikkien tuhkauspalvelu laajenemassa tuotantoeläimiin

Pietarsaarelainen yritys on laajentamassa lemmikkieläinten tuhkausta myös hevosiin ja nautoihin. Uusi polttouuni on tulossa alkuvuodesta.

Lateshift Moon Ab -niminen yritys on tuhkannut koiria ja kissoja vuoden verran. Yrittäjä **Kenneth Enlundin** mukaan myös isompien eläinten tuhkausta on kyselty paljon.

Enlund ryhtyy kilpailemaan Honkajoen palvelujen kanssa. Hän aikoo pärjätä sekä hinnalla että nopeudella.

Yrityksen www.lateshift.fi -nettisivujen mukaan yli 90-kiloisesta eläimestä tuhkausveloitus on 200 euroa + kaksi euroa kilolta. Hinnat sisältävät arvonlisäveron.

Tilalta noudosta yritys perii 30 euron perusmaksun lisäksi kilometrikorvausta 42 senttiä kilometriltä.

Kuljetusyrittäjä hakee raadot 1–2 päivän sisällä ilmoituksesta. Yritykseen on valmisteilla myös lopetustilat isoja eläimiä varten, tuhkattava eläin voidaan hakea tilalta elävänä.

Kuolleen eläimen käsittelyyn kuljetusyrittäjillä on nosturit. Tanakan pressun avulla kyytiin nostettaessa mahdolliset nesteet eivät valu pihaan.

Enlundin käytössä on noin kuusi kuljetusyrittäjää.

Tuhkaa pari prosenttia

Eläimen painosta tuhkaa on 2–3 prosenttia. Esimerkiksi lemmikkihevosen tuhka palautetaan asiakkaalle postin kautta, jos asiakas niin haluaa.

Englannista yritys on tilannut polttouunin, johon mahtuu kerralla 7 000 kiloa ruhoja. ”Jos asiakas haluaa eläimelle yksilötuhkauksen, se järjestyy”, Enlund lupaa.

Uusi polttouuni on tulossa tammi–helmikuun vaihteessa.

Eläinten poltossa syntyvä energia on tarkoitus johtaa kaukolämpöverkkoon. Hiilidioksidikin otetaan talteen, Enlund sanoo.

Yritys tekee yhteistyötä useiden eläinlääkäreiden kanssa. Jos tuhkattavaksi tulee nautoja, niistä otetaan määräysten mukainen bse-näyte ennen polttamista.

Enlund kertoo neuvotelleensa tuhkauksesta maa- ja metsätalousministeriön, paikallisviranomaisten ja eläinlääkäreiden kanssa. Suhtautuminen on ollut myönteistä.

REIJO VESTERINEN

TÄLLÄ VIIKOLLA

Eurolla on maksettu kymmenen vuotta

Kymmenen vuotta sitten Suomessa oli menossa varsinainen raharalli. Suomen Pankki arvioi, että vuoden 2002 alussa tarvitaan liki sata miljoonaa euroseteliä ja vajaa miljardi eurokolikkoa.

Suomen Pankki toimitteli euroja kesän aikana toimipisteisiinsä eri puolille maata.

Kolikoita jaettiin pankeille syksyn aikana, ja joulukuussa ne saivat jo seteleitäkin. Silloin oli myös yritysasiakkaiden mahdollista saada eurorahoja ennakkoon.

Ehdot vakuuksineen ja vakuutuksineen olivat kuitenkin niin kalliit, että ei niitä etukäteen jakoon paljon mennyt.

Syksyn mittaan käteisen rahan kanssa töitä tekevät saivat tutustua rahoihin, sillä uuden rahan myötä markkinoille odotettiin pölähtävän myös paljon väärennöksiä.

Väärennöspelko osoittautui kuitenkin aiheettomaksi. Tammikuun loppuun mennessä Suomessa oli löydetty vain neljä yksittäistä väärennöstä ja nekin kehnonlaisia.

Vaihto sujui nopeasti

Tavallinen kansa pääsi kosketuksiin uusien rahojen kanssa joulukuun puolivälissä. Silloin R-kioskit myivät 23 markalla pusseja, jotka sisälsivät yhden kutakin euroajan kolikkoa.

Mukana oli yhden ja kahden sentin kolikot, joita Suomessa ei ole koskaan käytetty. Hinnat päätettiin jo ennen uusien rahojen käyttöönottoa pyöristää viiteen tai kymmeneen senttiin.

Mutta on noitakin kolikoita tehty lähes 50 miljoonaa kappaletta kumpiakin.

Tammikuun ensimmäisenä päivänä 2002 alkoivat uudet rahat levitä pitkin Suomea. Ensimmäiseksi niitä sai muutamasta keskiyöllä auki olleesta Suomen Pankin konttorista.

Meillä rahanvaihtoon oli varattu kaksi kuukautta, mutta homma sujui nopeasti. Pankkitilien saldot pienenivät euromuotoon yhdessä yössä.

Neljässä päivässä kaikki pankkiautomaatit oli muutettu sylkemään euroja.

Kaupat olivat tärkeimpiä rahanvaihtokonttoreita. Niissä saattoi maksaa markoilla, mutta vaihtorahat tulivatkin takaisin euroina.

Rahanvaihdon järjestäjät olivat toivoneet, että ihmiset maksaisivat ensi alkuun aktiivisesti ostoksiaan kortilla, jotta rahanvaihto sujuisi helpommin. Korttimaksujen määrä päinvastoin väheni, sillä ihmiset halusivat uusia rahoja haltuunsa.

Tammikuun loppuun mennessä Suomi oli käytännössä siirtynyt euroaikaan. Lähes kaikki käteismaksut maksettiin euroilla.

Samaan aikaan 80 prosenttia niistä seteleistä, jotka Suomen Pankki oli arvioinut palautuvan takaisin, oli palautunut keskuspankille. Markkakolikoista arvioitiinkin noin puolet jäävän maailmalle.

Nyt markkaseteleiden ja -kolikoiden vaihtamisella alkaa olla kiire, sillä niiden vaihtoaika päättyy lopullisesti karkauspäivänä, 29. helmikuuta.

Muuta tällä viikolla

Maanantai 2.1: Tulppaaniviikko alkaa. Presidenttiehdokkaat kiertävät kiivaasti ympäri maata.

Tiistai 3.1: Tammi julkistaa Raila Kinnusen kirjoittaman henkilökuvakirjan Paavo Lipposesta.

Keskiviikko 4.1: Presidentinvaalin mainostelineet ilmestyvät kaduille, jos Kuntaliiton suositus pitää. Presidentinvaalin ennakkoäänestys ulkomaanliikenteen laivoilla alkaa.

Torstai 5.1: Tilastokeskus kertoo, miten suomalaiset matkailivat marraskuussa.

Perjantai 6.1: Loppiainen.

Sunnuntai 8.1: Suomalaishiihtäjät päättävät yhdeksän osakilpailun Tour de Ski -kisassa urakkansa Val De Fiemmeen.

UP/Heikki Lehtinen

SKYSAILS

Saksa luottaa atomienergiasta luopumisen jälkeen eniten tuulivoimaan Myös laivoja varustetaan kulkemaan leijan voimalla.

Saksan sähköverkot eivät kestä energiapolitiikan käännettä

Saksan viimekesäinen poliittinen äkkikäännös luopua ydinvoimasta on lähtenyt toteutumaan kaikkea muuta kuin kivuttomasti. Useimmat keskeisistä kysymyksistä ovat edelleen pahasti auki. Kaikkea uutta ekoenergiaa ei saada edes kytkettyä sähköverkkoon.

BERLIINI

Saksan liittohallituksen uusi energiapolitiikka perustuu ennen muuta tuulienergian lisätuotantoon Pohjois-Saksan rannikolla. Merellä toimivien tuulivoimapuistojen käyttöönotto kuitenkin myöhästyy, koska niitä ei saada kytkettyä sähköverkkoon.

Valtakunnallisen verkon uudistaminen ratkaisee, miten Saksan suuressa energiakäänteessä tulee käymään.

Myös maalla pyörivien tuulimyllyjen tehosta menee osa kokonaan hukkaan.

Tuulienergialiitto (Bundesverband der Windenergie) toteaa, että esimerkiksi Schleswig-Holsteinin osavaltiossa on tuulivoimapuistoja, joiden tuotannosta 25 prosenttia jää johtamatta verkkoon.

Lisäongelmia syntyy, koska jakeluverkko täytyy kyetä vakauttamaan myös yksityisistä pienverkoista tulevan aurinkoenergian mukaan.

Saksalainen erikoisuus on vireä paikallinen sähköntuotanto. Ihmiset rakentavat katoilleen aurinkovoimaloita sellaisella tarmolla, että esimerkiksi Baden-Württembergin osavaltiossa yhdessä verkossa on jo 110 000 sähköntuottajaa.

Virallisen arvion mukaan verkkoa on rakennettava ainakin 4 500 kilometriä lisää. Nyt on työn alla 80 kilometriä.

Saksa luopuu ydinvoimasta vuoteen 2022 mennessä. Valtion sähköverkoista vastaava viranomainen (Bundesnetzagentur) myöntää, että verkon uudistaminen myöhästyy 1–4 vuotta. Sama raportti kertoo, että sähköverkko on ”tullut kuormituskykynsä äärirajoille”.

Energiayhtiö Vattenfallin laskujen mukaan Saksaan täytyy rakentaa uutta sähköverkkoa vähintään 500 kilometriä vuodessa. ”Tämänhetkinen vauhti, 18 kilometriä on täysin riittämätön”, sanoo Vattenfall Europe AG:n säätelyjohtaja johtaja **Olaf Litwiakow**.

Sähkön hinta nousee

Energia-asioihin erikoistuneen kuluttajaneuvonnan Verivoxin mukaan tulee kuluttajasähkön hinta Saksassa nousemaan vuoteen 2020 mennessä 35–50 prosenttia.

Tällöin liikuttaisiin reilusti yli 30 sentin kilowattituntihinnassa.

Liittotasavallan viralliset arviot energian kallistumisesta ovat maltillisempia.

Talous- ja teknologiaministeriön laskelmien mukaan yksityistalouksien sähkölasku kasvaa noin 35 euroa vuodessa.

Teollisuuden sähkölasku kasvaa hallituksen arvion mukaan yrityksen koosta riippuen vuosittain 1–40 miljoonaa euroa.

”Saksa haluaa edelleenkin pitää energiaintensiivisen teollisuuden kotimaassa”, sanoo energiatutkimuksen ja uusiutuvien energiamuotojen osaston päällikkö **Diethard Mager** talous- ja teknologiaministeriöstä.

”Yritysten taakkaa yritetään keventää muun muassa pienentämällä niiden verkkomaksuja sekä vähentämällä niiden osuuksia uusiutuvien energiamuotojen maksuista.”

Saksa on EU:n piirissä ollut perinteisesti sähköä vievä maa.

Mager arvioi, että suuri ydinvoimakäänne tulee muuttamaan viennin ja tuonnin nettotasapainon. ”Sähkön tuonti tulee kasvamaan. Emmekä millään voi taata, etteikö Saksaan muualta tuotava sähkö olisi myös ydinvoimalla tuotettua.”

Kylmän talven pelko

Kun Saksan kokoinen, vientivetoinen johtava teollisuusmaa kääntää koko energiapolitiikkansa kerralla uusiksi, se herättää monenlaisia pelkoja. Teollisuuden lisäksi myös yksityiset ihmiset Saksassa ihmettelevät, miten sähköä ja lämpöä riittää, jos nyt tulee edellisvuoden tapaan ankara ja kylmä talvi.

Ministeriöpiireissä tiedetään, että jo ensi talvena Saksan sähköntuotannossa voi esiintyä kapasiteettiongelmia. Varsinaista sähköpulaa ei uskota syntyvän, mutta jos talvi on kylmä, joudutaan ehkä ottamaan turvareservit käyttöön. Energian vientiä voidaan joutua myös rajoittamaan.

Yksi energiakäänteen ongelmista, energian varastointi, on niin ikään yhä ratkaisematta.

”Jos aurinko paistaa ja tuulta on paljon, Saksan olisi voitava myydä sähköä naapurimaihin”, sanoo eräs ministeriölähde.

Eri asia on, voivatko esimerkiksi Puolan tai Itävallan verkot joustaa Saksan tuulimyllyjen tahdissa.

Vuonna 2011 uusiutuvien energiamuotojen osuus Saksan koko energiankulutuksesta kasvoi 16,4 prosentista 20 prosenttiin. Atomienergian osuus väheni 22,4 prosentista 17,7 prosenttiin.

JORMA MATTILA

JORMA MATTILA

Saksassa uudet energiamuodot ja muun muassa sähköautot on hyväksytty verrattain nopeasti. Sähköauton voi tilata vuokralle junamatkan yhteydessä.

Saksan energiapäätökset säteilevät kaikkialle EU:iin

Euroopan unionin edeltäjän, Euroopan hiili- ja teräsyhteisön keskeinen ydin oli atomienergiayhteisön luominen. Jo Rooman sopimuksen toinen osa määritteli Euroopan atomienergiayhteisön eli Euratomin. Se perustettiin vuonna 1958. Kaikki EU-maat ovat sen osapuolia.

Nyt voidaan sanoa, että saksalaiset saavat pyörittää tuulimyllyjään ja lämmittää biokaasullaan ihan miten haluavat. Jokainen EU-maa hoitaa oman energiahuoltonsa.

Saksan liittotasavalta on siis mukana sopimuksessa, jonka tehtävänä on ”helpottaa investointeja ja varmistaa ydinenergian kehittämisessä tarvittavien peruslaitosten rakentaminen EU:ssa.”

Tätä kannattaa miettiä tarkemmin.

Kuinka Saksan hallitus selittää ydinvoimakriittisille äänestäjilleen ja sähköasiakkaille, että liittovaltio työntää saksalaisten veronmaksajien rahaa ulkomaille tukeakseen ydinvoimaa muissa EU maissa?

Miten saksalainen teollisuus tulee reagoimaan, kun nämä tukiaiset naapurimaissa heikentävät saksalaisen teollisuuden kilpailukykyä?

Saksa on EU:n suurin rahoittajamaa ja maksaa myös suurimman yksittäisen osan Euratomin budjetista, joka on noin 550 miljoonaa euroa vuodessa.

JORMA MATTILA

Maaseudun Tulevaisuuden työpaikat.

Lehdessämme julkaistut työpaikka- ja koulutusilmoitukset löydät myös osoitteesta **mt.uranus.fi**. Samassa osoitteessa jatkuvasti yli 2000 muutakin työpaikka- ja koulutusilmoitusta.

uranus.fi &
MAASEUDUN TULEVAISUUS